

Nuorten oman toiminnan
kehittämisen malli toisen asteen
ammattillisten oppilaitosten
asuntoloihin

Taustaa

Tämä malli on kehitytty Amikset asuntoloiden kehittäjinä –hankkeessa 2008-2010. Hanketta koordinoi Nuorten Akatemia ja siinä oli mukana neljä asuntolaa seuraavista oppilaitoksista: SASKY/Vammalan ammattikoulu, Koulutuskeskus Tavastia, KPEDU/Keski-Pohjanmaan Kulttuuriopisto ja Jyväskylän ammattiopisto. Hankkeen yhteistyökumppaneina olivat Suomen Opiskelija-Allianssi – OSKU ja Suomen ammatillisen koulutuksen kulttuuri- ja urheiluliitto SAKU. Hanke toteutettiin ESR-tuella.

Hankkeen aikana pilottiasuntoloissa toteutettiin asuntolakohtaiset kehittämisprojektit, joita tuettiin kehittämistyöpajoilla. Kehittämishankkeiden pohjaksi asuntoloissa tehtiin Bikva-arviointi (liite 1). Lisäksi kerättiin asuntoloiden hyviä käytäntöjä, joiden pohjalta tehtiin materiaali asuntolaohjaajien käyttöön (liite 2). Asuntoloiden kerhotoimintaan kehitettiin OsClub-toiminnan avulla.

Hankkeen tuloksista on raportoitu hankkeen loppuraportissa. Tähän dokumenttiin on kuvattu malli nuorten oman toiminnan kehittämiseen asuntoloissa. Malli on rakennettu hankkeessa saatujen kokemusten perusteella.

Mitä on nuorten oma toiminta?

Nuorten oma toiminta on toimintaa, jossa nuoret määrittelevät toiminnan tavoitteet sekä vastaavat toiminnan suunnittelusta, toteutuksesta ja arvioinnista. Toiminnassa tarvitaan turvallisia aikuisia tukemaan nuorten toimintaa, mutta aikuisten roolina on pysyä taustalla, toiminnan mahdollistajina ja tukijoina. Toimiessaan aktiivisesti ryhmässä nuoret oppivat monia elämässä tarvittavia taitoja kuten ideointia, asioihin tarttumista, yhdessä tekemistä, ongelmien ratkaisua, pitkäjänteisyyttä ja suunnitelmallisuutta. Samalla he huomaavat pystyvänsä tekemään monenlaisia asioita – nuoret huomaavat oppivansa ja näkevät, mitä he osaavat.

Yksilöllisen oppimisen lisäksi nuorten oma toiminta edistää yhteisöllisyyden rakentumista. Hankkeen kehittämisprojekteissa huomattiin, että asuntolan toiminnasta ja sen kehittämisestä keskusteleminen yhdistettynä yhteiseen suunnitteluun ja tekemiseen edistää yhteisöllisyyden kehittymistä asuntolassa. Esimerkiksi Vammalassa opiskelijat tutustuivat toisiinsa yhteisen tekemisen kautta, mikä näkyi mm. kavereiden parempana huomioimisena, huoneiden ovien aukipitämisellä ja tavaroiden lainaamisena. Kehittämishankkeissa nuoret nostivat esille aikuisen tuen merkityksen. Aikuista tarvittiin auttamaan rakenteiden luomisessa ja välillä tuuppimaan toimintaa eteenpäin.

Hankkeessa mukana olleet asuntolaohjaajat kokivat, että nuorten aktiivisuus helpotti heidän työtään. Asuntolaohjaajat kertoivat yhteisen tekemisen ja keskustelun lisänneen yhteisöllisyyttä sekä ymmärrystä esimerkiksi asuntolan sääntöjä ja toisten toimintaa

kohtaan, mikä puolestaan vähentää valittamista ja häiriökäyttäytymistä. Kun nuoret järjestivät toimintaa itse itselleen, niin ohjaajan aikaa vapautui muuhun työhön. Myös oppilaitosten johto piti nuorten kannustamista toimintaan positiivisena asiana: mielekäs vapaa-aika tukee nuorten kasvua, arjenhallintaa ja sitä kautta myös opintojen etenemistä.

Asuntolat tarjoavat hienon mahdollisuuden nuorten oman toiminnan tukemisen kehittämiseen. Asuntoloissa on 16-19-vuotiaita nuoria, joilla on vapaa-aikaa ja asuntolaohjaaja tukenaan. Lisäksi asuntolaan muuttaminen osuu monen nuoren kohdalla elämänvaiheeseen, jossa haetaan uusia tapoja viettää vapaa-aikaa, etsitään uusia kavereita ja opetellaan elämään itsenäisempää elämää.

Onnistumisen edellytyksiä

Amikset asuntoloiden kehittäjänä -hanke osoitti, että nuorten oman toiminnan tukeminen on monivaiheinen prosessi, johon liittyy monien eri näkökulmien huomioiminen. On hyväksyttävä, että nuorten vahvempi osallisuus ei rakennu hetkessä. Idean oivaltaminen, vastuun antaminen nuorille ja nuorten tukeminen vaativat kokeiluja, tekemistä ja aikaa. Muutosta tarvitaan niin nuorten kuin asuntolaohjaajien ja johdon ajattelussa ja toiminnassa. Aikuisia tarvitaan sekä rakenteiden luomisessa että nuorten tukena auttamassa toimintaa eteenpäin. Hankkeen arvioinnin perusteella seuraavat asiat kannattaa pitää erityisesti mielessä toiminnan kehittämistä käynnistettäessä.

Nuorten aito osallisuus

Nuorten oman toiminnan kehittämisessä ja tukemisessa ei riitä, että nuoria kuullaan tai nuorille annetaan vapaus pitää omaa kerhoaan tai päättää yksittäisestä asiasta. Onnistunut kehittäminen edellyttää, että nuoret otetaan tasavertaisina kumppaneina mukaan alusta alkaen: toiminnan lähtökohtien arvioimiseen, toiminnan suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin. Mikäli nuorten mukaan saaminen toimintaa käynnistettäessä on vaikeaa, niin kannattaa hyödyntää tutorit, asuntolatoimikunnat tai muut asuntolassa toimivat nuorten ryhmät. Asuntolassa toimivat nuorten ryhmät helpottavat nuorten mukaan saamista ja mahdollistavat edes tietyn ryhmän aktiivisen mukanaolon. Toiminnan vakiintuessa on helpompi aktivoida myös muita nuoria mukaan toimintaan.

On tärkeää pitää huolta siitä, että nuorten oman toiminnan kehittämishanke ei tarkoita vain sitä, että aktiiviset nuoret järjestävät toimintaa itselleen. Perimmäisenä tavoitteena tulee olla koko toimintakulttuurin muuttaminen nuorten omaa toimintaa tukevaan suuntaan. Hyvän kokonaiskuvan asuntolan toiminnasta saa tarkastelemalla nuorten kanssa asuntolan toimintaa vuosikellon avulla: miten uusien opiskelijoiden vastaanottaminen, kerhotoiminnan organisointi, tapahtumien järjestäminen, sääntöjen laatiminen ja muut asuntolan arkeen vaikuttavat ja arjessa näkyvät asiat edistävät tai estävät nuorten omaa toimintaa. Vaikka vuosikellon rakentamisessa ja tarkastelussa voi

nousta paljonkin kehittämideoita esille, niin kehittämistyössä kannattaa edetä askelittain: nuoret valitsevat kehittämiskohteiksi yksi tai kaksi asiaa kerrallaan.

Tarvelähtöisyys

Toiminnan kehittämisen tulee rakentua todellisille tarpeille. Näiden kartoittamiseksi on tärkeää tehdä jonkinlainen selvitys asuntolan nykytilanteesta ja muutostarpeista. Hyvin tehty kartoitus osoittaa, mitkä asiat asuntolassamme ovat hyvin ja missä asioissa olisi parantamisen varaa. Kartoitus antaa pohjaa kehittämissuunnitelmien tekemiselle.

Kaikkien kuuleminen

Asuntola on nuorille väliaikainen koti ja ohjaajille työpaikka. Se on myös oppilaitoksen osa. Kehittämistyön onnistumisen edellytyksenä on kaikkien osapuolien huomioiminen alusta alkaen. Kaikkien osapuolten tulisi olla mukana jo tarpeiden kartoituksessa ja suunnitteluvaiheessa. Amikset asuntoloiden kehittäjinä –hankkeessa hyödynnettiin Bikva-arviointityökalua ja yhteisiä kehittämistyöpajoja.

Johdon sitoutuminen

Hyvä tiedonkulku asuntolan ja siitä vastaavan johdon välillä on tärkeää. Kehittämishankkeen onnistumisen edellytykset ovat sitä paremmat, mitä suurempi osa oppilaitoksen henkilöstöstä ymmärtää asuntolatoiminnan mahdollisuudet ja haasteet. Kehittämishankkeen suunnitteluvaiheessa tulee huolehtia siitä, että kaikki asianosaiset tietävät, mitä ollaan tekemässä. Samalla, kun johto tulee tietoiseksi kehittämistyön tarpeesta, on johdon kanssa hyvä neuvotella siitä, millaiset raamit kehittämistyölle annetaan esimerkiksi työajan ja rahoituksen puitteissa.

Aikuisten tuki nuorille

Asuntola- ja vapaa-ajanohjaajien antama aika ja tuki nuorten omalle toiminnalle on ensiarvoisen tärkeää. Tarvittavan tuen määrä riippuu mukana olevista nuorista ja heidän osaamisestaan. Joissakin ryhmissä aikuista tarvitaan tueksi riittävien rakenteiden varmistamiseen: suunnitelman tekemiseen, säännöllisten tapaamisten sopimiseen ja myönteisen vuorovaikutuksen ylläpitoon ryhmässä. Toisissa ryhmissä aikuisen tuki on tarpeen silloin, kun asiat eivät tunnu etenevän, toiminnassa tulee takaiskuja tai nuorten innostus uhkaa hiipua. Aikuisen on hyvä varmistaa, että kehittämissuunnitelmassa varataan aikaa arviointiin, reflektointiin ja lopussa opitun koostamiseen esimerkiksi loppuraportin muodossa: missä onnistuimme, mitä olisi kannattanut tehdä toisin ja mitä tästä kaikesta opimme.

Aikataulutus ja asioiden loppuun saattaminen

Yleensä toimintaa aloitettaessa erilaisia kehittämisideoita ja -tarpeita nousee paljon, jolloin on tehtävä valintoja ja rajoituksia. Kannattaa keskittyä kerrallaan yhteen tai kahteen ideaan, aikatauluttaa ne ja viedä kehittämistyö niiden osalta loppuun asti. Työssä kannattaa hyödyntää projektinhallinnan työkaluja. Takapakit ja väsymiset kuuluvat kehittämistyöhön. Sekä nuorten että ohjaajien kannalta on ikävää, jos erilaisia asioita aloitetaan, mutta koskaan ei tulekaan tunnetta, että jotain saatiin valmiiksi - onnistuttiin. Selkeät tavoitteet ja aikataulut auttavat projektin loppuunsaattamisessa. Tekemisen tunnelmaan kannattaa kiinnittää huomiota ja tukea nuoria jatkamaan projekti loppuun tai muuttamaan suunnitelmia. Välietappeja ja loppuun saattamisia kannattaa juhlistaa, jotta yhteinen tekeminen, asioiden muuttuminen ja eteneminen tulee näkyväksi niin opiskelijoille, ohjaajille kuin johdollekin. Loppuun saatetut kehittämishankkeet innostavat tarttumaan uusiin kehittämiskohteisiin.

Arviointi

Onnistuneen kehittämistoiminnan taustalla on systemaattinen arviointi, joka kulkee osana kehittämishanketta koko sen toteutusajan. Arviointi mahdollistaa oppimisen. Arvioinnista, sen kohteista, tavoista ja ajankohdista tulee sopia kehittämissuunnitelman tekovaiheessa. Arviointi ei ole arvostelua, vaan aikataulujen ja budjetin seuraamista. Hyvä arviointi ei osoita hankkeen onnistumisen tai epäonnistumisen takana olevia syyllisiä, vaan nostaa esille taustalla olevat, yhdessä päätetyt toiminnot.

Toiminnan jatkuvuus

Asuntolatoiminnan kehittäminen on jatkuvaa työtä. Amikset asuntoloiden kehittäjinä – hankkeessa kokeiltiin projekteja kehittämisen välineinä. Osa hankkeessa toteutetuista nuorten projekteista tuottivat asuntolaan toimintaa sillä hetkellä kuten yksittäisen teemapäivän tai olohuoneen seinien maalauksen. Asuntolatoiminnan kehittämisprojekteissa on olennaista, että ne muuttavat asuntolan toimintaa, jolloin nuorten tekemisen mahdollisuudet kasvavat myös projektin päättymisen jälkeen. Jatkuvuuden varmistamiseksi tulee miettiä, miten tulokset saadaan elämään projektin päättymisen jälkeen ja ihmisten vaihtuessa: muuttuuko jokin asuntolan vuosisuunnitelmassa, tehdäänkö joku asia eri tavalla jatkossa, opettavatko projektin toteuttaneet nuoret uusia asioita toisille nuorille. Jatkuvuutta tulee pohtia nuorten kanssa, vaikka jatkuvuuden varmistamisessa aikuisten rooli on usein suuri. Nuorten mukanaolo mahdollistaa uuden toimintakulttuurin siirtymisen osaksi nuorten asuntolatoimintaa.

Kehittämistoiminnan vaiheet

	MITÄ TEHDÄÄN?	MITEN TEHDÄÄN?	ONNISTUMISEN EDELLYTYKSET	ONNISTUMISTA TUKEVIA ASIOITA
Kehittämistyöstä sopiminen	Sovitaan asuntolatoiminnan kehittämisestä ja toimintatavoista.	Nuoret, ohjaajat ja johto keskustelevat kehittämisestä ja sopivat, lähdetäänkö toimintaa kehittämään. Ryhmä sopii myös, otetaanko käyttöön tämä malli vai joku muu tapa.	Huolehditaan eri osapuolien kuulemisesta.	Avoin, turvallinen ilmapiiri.
Kartoitusvaihe 1	Kerätään asuntolassa asuvilta nuorilta tietoa asuntolan hyvistä ja huonoista puolista sekä heidän toiveistaan	Nuorten ryhmähaastattelut tai muulla tavoin nuorten näkemysten esille nostaminen <ul style="list-style-type: none"> – määrä resurssien mukaan – mielellään bikvamainen ote (liite 1) 	Haastatteluihin osallistuu erilaisia nuoria. Asuntolatoiminnan kehittämisestä ja menetelmästä on sovittu oppilaitoksessa, jotta haastatteluissa voidaan olla aitoja.	Hyödynnetään olemassa olevat ryhmät kuten esim. tutorit, mutta otetaan haastatteluun mukaan myös passiivisia nuoria, nuoria asuntolan eri osista, eri koulutusaloilta jne. Jos hyödynnetään bikva-menetelmää, niin ammattitaitoinen haastattelija ja tarvittaessa erikseen kirjuri.
Kartoitusvaihe 2	Pyydetään asuntolaohjaajia ja johtoa kommentoimaan nuorten ajatuksia ja kerätään tietoa asuntolan hyvistä ja huonoista puolista sekä heidän toiveistaan.	Ryhmähaastattelut <ul style="list-style-type: none"> – ohjaajat ja johto erikseen – mielellään bikvamainen ote 	Ohjaajat ja johto varaavat haastatteluihin aikaa (noin tunti/haastattelu).	Sama haastattelija, joka on haastatellut opiskelijat.

Suunnittelu- vaihe 1	Selvitetään, mitä erilaisia kehittämiskohteita ja toiveita nousee.	Tehdään yhteenveto haastatteluaineistosta.	Ammattimaisuus aineiston käsittelyssä, hiljaisten(kin) signaalien esiin nosto.	Ammattitaitoinen raportoija
Suunnittelu- vaihe 2 (jos käytetty bikva- menetel- mää)	Tarkistetaan haastatteluaineiston yhteenveto.	Lähetetään haastattelujen yhteenveto luettavaksi ja pyydetään kommentteja. Korjataan kommenttien mukaan.	Haastateltavat varaavat aikaa raportin lukemiseen ja saavat mahdollisuuden kommentoida omia kohtiaan sekä lisätä unohtuneita ajatuksia.	
Valitsemi- nen ja toiminta- suunnitel- man tekeminen	Muodostetaan nuorista, ohjaajista ja johdosta kehittämissyhmä, joka tarkastelee yhdessä kartoituksesta nousevia kehittämiskohteita ja toiveita. Ryhmä nostaa haastatteluaineistossa esille nousseet asiat keskusteluun. Valitaan 1-2 kehittämiskohdetta ja tehdään tarkennettu toimintasuunnitelma.	Nostetaan esille asioita, jotka ovat olleet kertojilleen tärkeitä. Valinta: äänestetään tai valitaan muulla demokraattisella tavalla Toimintasuunnitelma: Luodaan mielikuva onnistuneesta ratkaisusta ja mietitään, millä työvaiheilla siihen päästään	Prosessilla ammattitaitoinen vetäjä. Kehittämiskohteiden valintaan osallistuvat nuoret, ohjaajat ja johto. Nuoret valitsevat kehittämiskohteet, aikuiset tukena. Vastuuta nuorille niin paljon kuin pystyvät ottamaan. Sovitaan, kuka toimii nuorten ohjaajana ja tukena hankkeessa.	– Suunnitelmaan mukaan säännölliset kokoontumiset – Huolehditaan ryhmän motivoinnista – Erilaisten nuorille sopivien projektimateriaalien käyttö (liite 2) – Esimerkki toimintasuunnitelmasta liitteenä (liite 4)

Päätös toteutuksesta	Nuoret, ohjaajat ja johto päättävät yhdessä toimintasuunnitelmasta	Mukana nuoret, ohjaaja ja johto	On olemassa virallinen päätös tekemisestä ja resursseista.	Johto mukana! Ohjaajilla ja nuorilla pitää olla selkeä tieto siitä, missä rajoissa saavat toimia.
Arvioinnin suunnittelu	Suunnitellaan, miten toimintaa tullaan arvioimaan.	Ryhmä miettii toiminnan tavoitteet ja onnistumisen kriteerit itselleen selväksi.	On olemassa kirjattu suunnitelma siitä, mitä toiminnassa arvioidaan, miten ja milloin se tehdään ja kenelle siitä raportoidaan	Nuorten rooli aktiivinen! Toimintaa arvioivat ne, jotka toiminnasta vastaavat ja sitä toteuttavat eli käytännössä pääasiassa nuoret, mutta myös ohjaajat ja johto. Toimintasuunnitelmaesimerkissä mukana myös arviointi (liite 3)
Toimintavaihe	Edetään toimintasuunnitelman mukaisesti.	Seurataan ja tarvittaessa muutetaan suunnitelmaa.	Ohjaajan tuki saatavilla	Säännölliset, sovitut tapaamiset, joista pidetään kiinni. Ohjaaja mukana tarvittaessa. Kirjataan, mitä tapahtuu (esim. muistiinpanot säännöllisistä tapaamisista, järjestetyt tapahtumat jne). Kiinnitetään huomiota etenemiseen ja juhlistetaan välitavoitteiden saavuttamista. Huolehditaan tekijäryhmän vuorovaikutuksesta ja hyvinvoinnista. Käydään ”mitä meille kuuluu” –keskustelua.

Arviointi- vaihe	Edetään arviointisuunnitelman mukaisesti	Tarkistetaan, aiheuttavatko toimintasuunnitelman muutokset tarvetta muuttaa arviointisuunnitelmaa.	Ohjaaja tukee arviointia ja sen löytämistä, mitä olemme oppineet. Otetaan arviointiin mukaan kaikki tarvittavat ryhmät.	Kirjataan arviointiin liittyviä asioita ylös yhteisissä tapaamisissa. Kiinnitetään huomiota siihen, mitä on opittu.
Päätös- vaihe	Päätetään tämä projekti.	Koostetaan ja tehdään projektin tulokset näkyviksi. Kerrotaan tuloksista myös muille. Yhteinen juhla tms.	Kaikki toiminnassa mukana olleet ovat mukana	Ohjaaja jakaa kiitosta ja kannustusta. Ohjataan nuoria antamaan positiivista palautetta toisilleen. Mietitään myös, mitä opittiin virheistä ja onnistumisista. Keskustelussa voi hyödyntää asuntolaohjaajan oppaan s. 36 kysymyksiä (liite 2). Viestitään johdolle projektista ja sen tuloksista.

Liite 1. Bikva-mallin sovellus asuntolassa

1. Haastatellaan asuntolassa asuvia opiskelijoita ryhmähaastatteluissa. Haastattelijalla ei ole valmiita kysymyksiä, vaan opiskelijat määrittävät itse kysymykset/keskustelun aiheet. Opiskelijat arvioivat asuntolan ja sen toiminnan hyviä ja huonoja puolia sekä kertovat toiveistaan ja tekevät kehittämisehdotuksia. Haastatellaan niin monta ryhmää kuin resurssien puitteissa on mahdollista. Haastattelussa voidaan hyödyntää valmiita ryhmiä (esim. tutorit), mutta on pidettävä huoli, että haastateltavat edustavat suhteellisen hyvin asuntolassa asuvien nuorten joukkoa. On siis huolehdittava, että myös passiivisempien nuorten ääni tulee kuulluksi.
2. Haastatellaan asuntola- ja vapaa-ajanohjaajat eli ihmiset, jotka tekevät töitä nuorten parissa asuntolassa. Haastattelussa esitellään nuorten näkemykset. Ohjaajat pohtivat omia käytäntöjään nuorten palautteen pohjalta ja tekevät ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi. Myös ohjaajat arvioivat asuntolan hyviä ja huonoja puolia sekä esittävät ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi.
3. Haastatellaan johto (ohjaajien esimiehet ja asuntolan resursoinnista päättävät henkilöt). Johdolle esitellään nuorten ja ohjaajien näkemykset. Johto keskustelee asuntolatoiminnasta ja tekee ehdotuksia asuntolatoiminnan kehittämiseksi.
4. Kootaan tieto ja koostetaan sen pohjalta kehittämisehdotukset, joiden pohjalta voidaan valita kehittämiskohteet.

Lisätietoa:

Julkunen, I. 2003. Asiakkaiden osallisuus ja itsearviointi. Helsinki: Stakes, FinSocNews 1/03

Kiijärvi-Pihkala, M. ja Reijonen, M. 2008. Vapaa-ajantoiminta toisen asteen ammatillisten oppilaitosten asuntoloissa. Tuntien täytettä vai tavoitteellista toimintaa?

Saatavilla osoitteessa ww.nuortenakatemia.fi/selvitykset

Krogstruo, H.K. 2004. Asiakaslähtöinen arviointi. Bikva-malli. Helsinki: Finsoc, Stakes.

Liite 2. Nuorten Akatemian materiaalia projektien tekemisen tueksi

- Nuori tekee, ohjaaja tukee – opas asuntolaohjaajalle -materiaalissa on runsaasti vinkkejä asuntolaohjaajalle nuorten projektien ohjaamiseen. Materiaalista saa tukea mm. projektin suunnitteluun (luku 3), ryhmäyttämiseen (harjoitteet sopivat usein myös motivointiin) (luku 2), ongelmatilanteiden ratkaisuun (s. 19-21) ja arviointiin (esim. s. 36). Materiaalin saat käyttöösi osoitteesta: www.nuortenakatemia.fi/asuntolatoiminta.
- Materiaalia nuorten käyttöön:
 - o Meidän oma juttu – projektin työkirjassa käydään projekti läpi ideoinnista ja ryhmän säännöistä sopimisesta loppujuhliin. Kirja on tarkoitettu projektia tekeväälle nuorten ryhmälle tueksi ja projektin dokumentointiin. Kirja on tilattavissa Nuorten Akatemiasta www.nuortenakatemia.fi
 - o SKENE-X:n (www.skene-x.net) Tukea projekteille –osiossa on nuorille oma, sähköinen projektiopas, jossa selitetään projektin vaiheet yksinkertaisesti. Sivustolta saa mm. apukysymykset projektisuunnitelman tarkistamiseen ja ohjeet budjetin laadintaan. Nuoret voivat myös perustaa SKENE-X –yhteisöpalveluun ryhmän ja kertoa tekemisestään blogin kautta myös muille nuorille.
- Nuoret voivat hakea projektinsa tueksi 100-200 euron Homma-rahaa. Homma-projektien sisältö voi olla mitä vain, kunhan se on 13-19-vuotiaiden nuorten ideoima, suunnittelema ja toteuttama. Lue lisää: www.homma.fi.

Liite 3. Esimerkki toimintasuunnitelmasta

Jyväskylän ammattiopistossa kehittämisprojektin teemaksi nousi asuntolan tutortoiminnan kehittäminen, joka jakautui alla oleviksi kolmeksi alaprojektiksi. Ideana oli testata erilaisia tutortoiminnan muotoja, joita voitaisiin tarjota ”perinteenä” uusille tutoreille. Vaihtoehtoisesti jatkuvuus voi syntyä siitä, että jatkossakin tutoreille järjestetään ideointityöpaja, jossa uudet tutorit luovat toimintasuunnitelman seuraavalle vuodelle hyödyntäen edellisten tutoreiden osaamista.

PROJEKTI: TUTORIT TUTUKSI

Tavoite: Asuntolan asukkaat tietävät, ketkä ovat tutorita ja mikä heidän tehtävänsä on. Asukkaat osaavat kääntyä tutorin puoleen pulmatilanteissa. Tieto kulkee paremmin.

Mitä tapahtuu: tehdään näyttävä juliste tutoreista (kuvat, nimi, millä linjalla,). Julisteessa jokaisesta tutorista esittely.

Koska ja kuka: tutorit tekevät toukokuussa (tai kesänaikana/syksyn alussa jos jää kesken)

Arviointi eli mistä tietää toimiko: Jos kysyy asukkaalta, kuka ja mikä on tutor, hän osaa vastata.

Huom! Todettiin, että julisteen tärkeää olla fyysinen, siis todellakin seinälle laitettava, ei esim. netissä oleva. Tulee tutuksi kaikille kun julisteen näkee usein.

Lisäksi tärkeää

- tutorit järjestävät ohjelmaa muille asukkaille joskus myös ilman vapaa-ajanohjaaja/asuntolaohjaajaa (hyviä kokemuksia esim. ex tempore – fudisturnauksesta)
- Kun ollaan jossain yhdessä tutoreilla joku juttu (T-paita, merkki...) jotta jokainen näkee kuka on tutor.
- Tutorpostilaatikko, johon saa laittaa tutoreille ehdotuksia, palautetta, omaa asiaa. Asuntolaohjaajat eivät koske siihen laatikkoon, vaan sen kautta saa suoraan yhteyden tutoriin.

PROJEKTI: RYHMÄYTYSPÄIVÄ/TUTUSTUMISPÄIVÄ

Tavoite: saada asukkaat tutustumaan, yhteishengen luominen. Paikkoihin tutustuminen.

Mitä tapahtuu: Kaikille yhteinen tilaisuus, rastitehtäviä ulkona ja sisällä. Rasteilla erilaista tekemistä, visailua ym. Ideana, että tehtävät ovat sellaisia, että ryhmä

joutuu yhdessä pohtimaan/tekemään > tutustuu toisiin. Ryhmiinjako mahdollisimman sekaisin, ei esim. kämppiksen kanssa.

Kuka: tutorit hoitaa Ninan tuella. Rastien pitäjinä tutorit (samalla tutoritkin tulevat tutuiksi).

Ajankohta: Koulu alkaa ke, seuraavalla viikolla käytävätapaamiset, tämä sitä seuraavalla viikolla.

Arviointi eli mistä tietää toimiko: Osallistujamäärä (jos mahdollisimman moni innostui mukaan, niin oli onnistunut). Tunnelma: Tutorit huomaavat rasteilla, millä fiiliksellä ryhmät toimivat. Jos pulinaa ja hyvä meininki niin onnistui. Kysytään osallistujilta palautetta ”palauteseinän” avulla.

PROJEKTI: KÄYTÄVÄTAPAAMISET

Tavoite: tutustuminen, erityisesti ”naapureihin”

Milloin: ke 12.8. klo 18.00

Mitä tapahtuu: Samalla käytävällä asuville yhteinen tilaisuus. Tutorit vetävät. Ohjelmassa mm.

- selitetään säännöt (tärkeää että selitetään, miksi joku asia on kiellettyä)
- esitellään paikat
- jotain leikkiä ym. > rentoa
- kierretään huoneet. Jokainen asukas kertoo muutaman asian, esim. nimi, opiskeluala ja lempilastenohjelma
- pakollinen kaikille

Muuta: olisi hyvä, jos tapaamisia olisi useampi, esim. 2 tai 3. Osa voisi olla rennompia, enemmän leikkejä ym. yhteistä tekemistä.

Arviointi: (jos järjestetään useampia) jos asukkaat osallistuvat toisenkin kerran on onnistunut